

[Oluf Pedersen.]

ikke andet end Prisforfalskning. Ordningernes økonomiske Værdi for Landbruget som Helhed kan omdisputeres.

Der er vel ingen Tvivl om, at de har gavnet de større Gaarde og givet noget til dem, som har den fede Jord, at de har øget Monopolværdien. Svinekort kan jo sælges, og højere Kornpris giver øget Jordværdi, men Ordningerne har mindsket Arbejdsfortjenesten, der blev ringere Betaling for selve Produktionen. Derfor er Ordningerne ikke blot fordyrende for Byens Befolkning, de er af ringe Værdi, ofte endda tabgivende for det arbejdende Landbrug.

Nu hørte jeg nok forleden Dag det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen fortælle, at han ønskede den Fortjeneste, Landbruget havde haft paa Regeringens Politik, gjort op, saaledes at man i alt Fald regnede den ud saa nær som paa Hundreder af Millioner Kroner. Naar man erindrer, at det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen af nogle anses for et af Rigsdagens gode Hoveder, saa illustrerer det den Ukyndighed, der hersker paa dette Omraade. Sagen er den, at det ærede Medlem og mange andre med ham — heri ogsaa det ærede Bondepartis Folk — slet ikke forstaar det, der er det bærende for hele Landbrugets Udvikling og Landbrugets Produktion. De tror, Landbruget skal gøres indbringende ved Forfalskning af Priserne, medens Sandheden er den, at Landbruget som Helhed er interesseret i det modsatte, i Prisforfalskningens Afskaffelse.

Retsforbundet kræver ikke blot, at Varefordyrelse afskaffes, men vi anviser, ligesom Regeringen i 1929, hvordan det kan ske. Vi anviser Dækning. De Værdier, som opstaar ved Samfundets Vækst, bør naturligvis inddrages af Fællesskabet. For nye Værdier er dette nemt og ligetil — det offentlige kan, uden at træde nogen for nær, inddrage Grundværdistigninger, der skyldes fælles Virke —, men for de Værdier, der er skabt af Samfundet, for derefter at være blevet Genstand for Handel, er Forholdet mere kompliceret. Derfor ønsker vi, at der tages Hensyn til Gælden, saa Obligations-ejerne betaler deres Del. Hvorдан det kan ske uden at krænke Ligerettens Krav, har vi paavist i Lovforslag, der nu er oversendt til Skattekommissionen. Nu venter vi paa,

at disse Forslag bliver behandlet sagligt, at man ikke ved Behandlingen krænker vor Ligeret, men stiller os paa lige Fod ved ogsaa at give Plads for os, enten i selve Kommissionen eller i det Underudvalg, hvor man skal drøfte de Forslag, vi har stillet. Bare det at blive indkaldt til Forklaring mener jeg ikke er nok. Vi vil med i Arbejdet, og jeg haaber ikke, Regeringen er saa lille, at den afviser dette Krav.

Vort Forslag gaar ud paa straks at inddrage hele Grundværdien til Fællesskabet. Handelsværdien af Jord ophæves, men selve Ejendomsretten til Arealet bevares. Jorden kan overdrages ved Arv eller Salg. Grundskylden bliver blot en Prioritet svarende til Jordens Værdi, saadan som Meningen var efter Jordloven af 4. Oktober 1919, hvis Principper blev tiltraadt ikke blot af Regeringspartierne, men ogsaa af Venstre. Alt det indkomne foreslog vi skulde anvendes til Nedsættelse af Skat og Told, det vil sige fuld Grundskyld brugt til Ophævelse af Væreprisforfalskning. Naar Jordværdien inddrages, saa tabes Formuer. Er Jorden købt og belaant, maa der træffes Foranstaltninger, saa den rette Ejer, den, der ejer selve Jordværdien, bærer sin Part af Formuetabet. Vort Forslag gik ud paa, at Tabet blev udlicnet paa alle de i Dag bestaaende Formuer, ligeligt paa alle. Enkelthederne kan omdisputeres, men det principielle er, at Grundrenten skal inddrages hos dem, der oppebærer den, og ikke blot hos Skødehave- ren. Dette siger Regeringens Løfte af 1929 intet om, man har aabenbart ikke magtet Problemet, og derfor er det vel heller ikke blevet til noget endnu, men jeg mener, at vi fra vor Side har løst dette Spørgsmaal paa en Maade, der stemmer baade med Ret og Billighed. Ingen lider uforholdsmæssigt Tab, alle ligestilles ved Likvidationen af de falske Værdier.

Retsforbundet stiller ikke blot Krav om Frihandel og Grundskyld, men vi ønsker Statens Opgaver fastlagt ud fra retsmoralske Synspunkter. Vi ønsker, saadan som der ogsaa fra anden Side er tilkendegivet Ønske om her i Dag, at Danmark skal være neutral. Vi ønsker, at al Strid skal løses gennem Voldgift. Danmark har, mener vi, ingen krigsmæssige Opgaver, men dets Borgere maa beskyttes mod Bander. Skal vi have Militær, saa maa det være